

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua distinctus

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

1. Contemplationis & beatitudinis collatio: de zelo item animarum, & humilitate servanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

TEXTVS VIGESIMVS.

In conspectu filiorum Israël.

De zelo animarum & humilitate seruandâ.

Contem- 8. **D**Vo hic occurrunt in vertice adeo
platio mi
nor beati rum. Quantumcumque profecerit quispiam
tudine. in contemplationis perfectione, omnem ta-
men illius consummationem imperfectam
esse, si cum ea, quæ in cælis nobis continget,
conferatur. Testatur is qui etsi raptus ad terri-
um calum, audivit arcana verba, quæ non licet ho-
mini loqui; tamen ex parte (ait) cognoscimus;
ex parte prophetamus. Cum autem venerit quod
perfectum est, evacuabitur quod ex parte est. Vide-
mus nunc per speculum, & in ænigmatibus; tunc autem
facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte, tunc
autem cognoscam, sicut & cognitus sum.

Contem 9. Alterum est ut memores simus, humi-
platio re
ferri de- cõsortio divino tribuuntur, & referri in pro-
bet in ze ximorum utilitatem; & re ipsa, quemque
lum ani- suo tempore, alijs liberaliter impertiri debe-
marum. re, quæ à Deo tam profusa largitate gratis re-
ceperit. Et hoc ipsum textus noster indicat,
cum ait, speciem gloriæ Domini fuisse in igne
ignis, in conspectu filiorum Israël. Ideo nunc
ges

NVI
276

que lucere debet lux nostra coram hominibus, ut videant opera nostra bona, & glorificent patrem nostrum qui in caelis est. Si enim Christus, qui ab aeterno in sinu patris residens, omnem gloriam, qua beati perfruuntur, cum misero hominum statu commutare dedignatus non fuerit; & eo maximè fine, ut quæ ex eodem sinu hausisset, ea mortalibus communicaret. Quid mirum si qui non à natura, sed à Dei benignitate adeo præclarum munus accipiunt, ut ad tantæ Maiestatis familiaritatem admittantur; illi deinde non nihil descendant ad alios iacentes, aut minus erectos elevandos, & reducendos, suoque Creatori restituendos. Nos nobis nati non sumus, sed Deo & reipublicæ. Ita enim ratiocinatur Sanctus Gregorius Cùm proximorum, inquit, causis exterioribus; qui aptè deserviant desunt, debent hi quoque, qui spiritualibus donis pleni sunt, eorum infirmitatibus condescendere, terrenisque illorum necessitatibus, in quantum decenter valeant, charitatis condescensione servire; nec tædere animum debet, si sensus eius contemplationi spiritualium supereminens, aliquando dispensandis rebus minimis, quasi minoratus inflectitur; quando illud verbum, per quod constat omnis creatura, ut prodesset hominibus assumpta humanitate voluit paulò minus ab angelis minorari. Hæc Gregorius. Quare D. Bernardus ijs qui à suavibus illis Dei complexibus agrè se avelli patiuntur exponens,

Matth. 5.
16.

Sib. 19.
mor. cap.
22.

D d 3 quo

quodnam sit verum officium cōtemplationis ita ait. Hoc vera & casta contemplatio habet, vt mentem, quam divino igne vehementer accendit, tanto interdum repleat zelo & desiderio acquirendi Deo, qui eum similiter diligit; vt orum contemplationis, pro studio prædicationis lubentissime intermittat & rursus postea votis, aliquatenus in hac parte, tanto ardentius redeat in idipsum, quam si fructuosius intermisisse meminerit. Hæc Bernardus. Quod dicit de prædicationis officio, de præstâdis officijs caritatis, vbi de gloria Dei, & consolatione fratrum nostrorum agitur, statuendum est. Facile enim est cum Maria Magdalena otiosi ad pedes Salvatoris, sed

Luc. 10.
40.

Martha reclamationem: Domine non est tibi cura, quod soror mea reliquit me solam ministrare, dic ergo vt me adiuuet.

10. Adde & tertium: meminerit qui ad tantam celsitudinē extollitur, se esse mortale, peccatore, mutabilem; de cælo cecidisse Luciferum,

Ad humilitatem de paradiso excidisse primum hominē, Deo conservā manibus creatum, vniuersi parentem, sumdam & mis gratiæ præsidij munitum. Cognoscenda. donum istud intimi cum Deo consortij omnino esse celeste; beneficiumque à Deo singulare. Caveat etiam atq; etiā ne extollatur sicut potens in potentia sua: sed & cum obtulerit humiliter gratias agat, & cum obtraxerit, patienter ferat, notisq;

Psal. 17.
29.

Domine retraxerit, patienter ferat, notisq; dicere, Deus meus illumina tenebras meas. Omnia

22.

NVI
276

enim qui se humiliat, exaltabitur, & qui se exaltat humiliabitur.

SECTIO SECVNDA.

De delectatione quarto actu fructuque contemplationis.

I. **A**ctus quartus contemplationis est incredibilis fructus, & delectatio, *Fructus contem- plationis* quæ ex Dei presentia, colloquio, luminibus, *1.* auxilijs, communicatione secretorum, virtutū incremento percipiuntur. Magna hæc sunt, & nescio an maiora in hac peregrinatione excogiari possint: letantur homines parvo accepto beneficio: efferuntur letitia si thesaurum inveniunt, si verbū gratum a Rege accipiant si promissum beneficium audiant; imò si ad eius colloquium admittantur. Quid de regibus loquimur? Plusquam Salomon hic est Rex Regum, Dominus Dominantium, qui in manu orbem gestat, & cuius comparatione imitar pulvisculi omnia reputantur, & huic liceat colloqui, cor manifestare, audire & reddere voces. Hic fileat omnis eloquentia, calamus omnis stupeat, lingua hareat, & omnis sapientia humana tanto fulgori se palpi an lo submittat. *Psal. 115* *12.* Quid retribuam Domino, ait propheta, pro omnibus qua retribuit mihi. Multa & excelsa fecit tibi o Rex David; sed illud summum quòd te frequentissimè in cōsortium familiaritatis & deliciarum suarum

